ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 25. októbra 2007 *

Vo veci C-427/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Commissione tributaria regionale di Genova (Taliansko) z 31. januára 2005 a doručený Súdnemu dvoru 1. decembra 2005, ktorý súvisí s konaním:

Agenzia delle Entrate — Ufficio di Genova 1

proti

Porto Antico di Genova SpA,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia G. Arestis (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a J. Malenovský,

* Jazyk konania: taliančina.

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. februára 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Porto Antico di Genova SpA, v zastúpení: I. Vigliotti, avvocato,

— talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci M. Massella Ducci Teri, avvocato dello Stato,

— francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a J.-C. Gracia, splnomocnení zástupcovia,

— Írsko, v zastúpení: D. O'Hagan a N. O'Hanlon, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Aston, SC,

— holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a P. van Ginneken, splnomocnení zástupcovia,

— švédska vláda, v zastúpení: A. Kruse, splnomocnený zástupca,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: C. White, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci J. Stratford, barrister,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: E. Traversa a L. Flynn, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Colabianchi, avvocato,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 8. mája 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke sa týka výkladu článku 21 ods. 3 druhého pododseku nariadenia Rady (EHS) č. 4253/88 z 19. decembra 1988, ktorým sa vykonáva nariadenie (EHS) č. 2052/88, pokiaľ ide o koordináciu činností rozličných štrukturálnych fondov navzájom na jednej strane a ich činností s operáciami Európskej investičnej banky a ďalšími existujúcimi finančnými nástrojmi na druhej strane [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 374, s. 1), zmeneného a doplneného nariadením Rady (EHS) č. 2082/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 20, ďalej len „nariadenie č. 4253/88“).

2 Tento návrh bol predložený v rámci konania medzi Agenzia delle Entrate — Ufficio di Genova 1 (daňový úrad Janov 1, ďalej len „Agenzia“) a spoločnosťou Porto Antico di Genova SpA (ďalej len „Porto Antico“) po tom, ako bola zamietnutá žiadosť Porto Antico podaná s cieľom vrátenia súm, ktoré Porto Antico zaplatil za rok 2000 na daň z príjmu právnických osôb a regionálnu daň z podnikania.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Znenie článku 21 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 4253/88 s názvom „Platby“ je nasledujúce:

„Platby konečným príjemcom sa uskutočnia bez akejkoľvek zrážky alebo zadržania platby, ktoré by mohli znížiť sumu finančnej pomoci, na ktorú majú nárok.“ [*neoficiálny preklad*]

Vnútroštátna právna úprava

4 Článok 55 ods. 3 dekrétu prezidenta Talianskej republiky č. 917 z 22. decembra 1986 (riadny dodatok GURI č. 302 z 31. decembra 1986, ďalej len „prezidentský dekrét č. 917/86“) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, stanovoval:

„Nasledujúce položky sa považujú za mimoriadny príjem:

a) …

b) príjem, v hotovosti alebo ako naturálie, získaný ako príspevok alebo dar s výnimkou platieb, na ktoré sa odkazuje v bodoch e) a f) článku 53 ods. 1, a platieb za nákup odpisovateľného majetku bez ohľadu na spôsob financovania. Tieto položky príjmu sa považujú za zisk buď v daňovom roku, v ktorom boli nadobudnuté, alebo v rovnomernom pomere v daňovom roku, v ktorom boli nadobudnuté, a nasledujúcich daňových rokoch, najneskôr však do nasledujúcich štyroch daňových rokov. …“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

5 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že pokiaľ ide o daň z príjmu právnických osôb a regionálnu daň z podnikania, Porto Antico zahrnul v súlade s článkom 55 ods. 3 písm. b) prezidentského dekrétu č. 917/86 do svojho daňového priznania za rok 2000 granty získané zo štrukturálnych fondov Spoločenstva a regiónu Liguria v rámci programovacieho obdobia 1994 — 1999.

6 Porto Antico, keďže sa domnieval, že sa dopustil omylu, keď zohľadnil uvedené granty pri výpočte svojho zdaniteľného príjmu za rok 2000, 22. apríla 2002 podal námietku Agenzia, v ktorej žiadal vrátenie súm, ktoré táto spoločnosť podľa svojho názoru zaplatila neprávom. V tejto námietke uviedol, že článok 55 ods. 3 písm. b) prezidentského dekrétu č. 917/86 bol v rozpore s ustanoveniami článku 21 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 4253/88.

7 Z dôvodu, že Agenzia nereagovala, čo sa rovnalo implicitnému rozhodnutiu zamietajúcemu námietku Porto Antico, podal Porto Antico žalobu na Commissione tributaria provinciale di Genova, ktorý rozsudkom z 10. apríla 2003 žalobe vyhovel a nariadil vrátenie súm, ktoré táto spoločnosť zaplatila neprávom.

8 Agenzia 10. marca 2004 podala odvolanie proti uvedenému rozsudku na Commissione tributaria regionale di Genova. Tento súd, zaoberajúc sa zlučiteľnosťou článku 55 ods. 3 písm. b) prezidentského dekrétu č. 917/86 s nariadením č. 4253/88, považoval za potrebné prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je článok 55 [prezidentského dekrétu č. 917/86] (v znení platnom v roku 2000), podľa ktorého sa na účely určenia zdaniteľného príjmu zohľadňujú príspevky Spoločenstva, zlučiteľný s ustanovením článku 21 ods. 3 [druhého pododseku] nariadenia [č. 4253/88]…?

2. V prípade určenia nezlučiteľnosti, vzťahuje sa táto nezlučiteľnosť len na priznané prostriedky poskytované a vyplácané orgánmi Spoločenstva alebo tiež na prostriedky uvedené v JPD (Jednotný programový dokument) vyplácané vnútroštátnymi orgánmi?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

9 Vo svojej prvej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 21 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 4253/88 vykladať v tom zmysle, že je v rozpore s ním taká vnútroštátna daňová právna úprava, akou je článok 55 ods. 3 písm. b) prezidentského dekrétu č. 917/86, ktorá zohľadňuje subvencie poskytnuté zo štrukturálnych fondov Spoločenstva na účely určenia zdaniteľného príjmu.

10 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry aj keď priame dane patria do právomoci členských štátov, členské štáty ju musia vykonávať v súlade s právom Spoločenstva (rozsudky z 11. augusta 1995, Wielockx, C-80/94, Zb. s. I-2493, bod 16 a zo 7. septembra 2004, Manninen, C-319/02, Zb. s. I-7477, bod 19). Vnútroštátna právna úprava najmä nesmie brániť fungovaniu mechanizmu zriadenému nariadením č. 4253/88 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 1981, Irish Creamery Milk Suppliers Association a i., 36/80 a 71/80, Zb. s. 735, bod 15).

11 V tejto súvislosti článok 21 ods. 3 druhý pododsek uvedeného nariadenia stanovuje, že „platby konečným príjemcom sa uskutočnia bez akejkoľvek zrážky alebo zadržania platby, ktoré by mohli znížiť sumu finančnej pomoci, na ktorú majú nárok.“ [*neoficiálny preklad*]

12 Zo znenia tohto ustanovenia jasne vyplýva, že uvedené ustanovenie neumožňuje žiadnu zrážku zo subvencií priznaných príjemcom zo štrukturálnych fondov. Je potrebné skonštatovať, že to isté znenie nevylučuje, aby príjem, ktorého súčasťou sú tieto subvencie na základe prezidentského dekrétu č. 917/86, bol predmetom zdanenia.

13 Je potrebné uviesť, že Súdny dvor sa už vyslovil k dosahu článku 21 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 4253/88, v kontexte súm vyplatených vo forme pomoci z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), sekcie „usmernenia“. Rozhodol totiž, že zákaz zrážok stanovený v uvedenom ustanovení sa nemôže vykladať čisto formálne v tom zmysle, že sa uplatňuje len na skutočne vykonané zrážky pri platbách a preto zákaz akejkoľvek zrážky sa musí nevyhnutne rozšíriť na všetky poplatky, ktoré majú priamu a vnútornú súvislosť s poukázanými sumami (pozri rozsudok z 5. októbra 2006, Komisia/Portugalsko, C-84/04, Zb. s. I-9843, bod 35).

14 Z toho vyplýva, že na účely určenia, či je v rozpore s článkom 21 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 4253/88 taká právna úprava, o akú ide vo veci samej, je potrebné preskúmať, či daňová zrážka stanovená prezidentským dekrétom č. 917/86 má priamu a vnútornú súvislosť s vyplatením subvencií poskytnutých štrukturálnymi fondmi Spoločenstva.

15 V predmetnom prípade, ako uviedol generálny advokát v bode 28 svojich návrhov, suma subvencií Spoločenstva vyplatená Porto Antico sa stala súčasťou aktív tejto spoločnosti a prípadne spolu s inými príjmami sa zohľadňuje pri výpočte základu dane z príjmu, čo znamená, že táto suma podlieha všeobecnému daňovému režimu zriadenému uvedeným prezidentským dekrétom, rovnako ako všetky ostatné príjmy Porto Antico.

16 Je potrebné skonštatovať, že zdanenie stanovené prezidentským dekrétom č. 917/86 je nezávislé od existencie sumy subvencií Spoločenstva vyplatených Porto Antico. Uvedené zdanenie nezodpovedá zrážke špecificky spojenej s finančným príspevkom, ktorý dostala táto spoločnosť, ale uplatňuje sa nerozdielne na všetky príjmy tejto spoločnosti.

17 V dôsledku toho nemožno tvrdiť, že by daňová zrážka vo veci samej, ako ju upravuje uvedený prezidentský dekrét, predstavovala zrážku alebo zadržanie v zmysle článku 21 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 4253/88, znižujúcu sumy vyplatené zo štrukturálnych fondov Spoločenstva, ktorá by mala priamu a vnútornú súvislosť s uvedenými sumami, aj keď je možné, ako uvádza Porto Antico, určiť presne sumu vnútroštátnej dane zaťažujúcu tieto sumy.

18 Z toho vyplýva, že zrážky alebo zadržania, ktorých účinkom je zníženie sumy subvencií Spoločenstva vyplatenej príjemcovi, ktoré nemajú priamu a vnútornú súvislosť s týmito subvenciami, ako sú tie, ktoré vyplývajú z daňovej zrážky stanovenej prezidentským dekrétom č. 917/86, nebránia účinnému uplatňovaniu mechanizmu zriadeného nariadením č. 4253/88, a preto realizácia takýchto zrážok alebo zadržaní nie je v rozpore s týmto mechanizmom.

19 Okrem toho je potrebné dodať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Porto Antico, pokiaľ ide o rozdiely existujúce medzi príjemcami štrukturálnych fondov z dôvodu zdaňovania sumy pomoci Spoločenstva v rôznych sadzbách v členských štátoch, nemožno usúdiť, že by bola týmito rozdielmi porušená zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne, pokiaľ to nie je objektívne odôvodnené (pozri najmä rozsudky z 12. júla 2001, Jippes a i., C-189/01, Zb. s. I-5689, bod 129 a z 12. septembra 2006, Laserdisken, C-479/04, Zb. s. I-8089, bod 68).

20 Nato, aby to tak bolo, je totiž potrebné, aby situácia príjemcov pomoci Spoločenstva bola porovnateľná. Nie je to však tak, pretože títo príjemcovia dostávajú takúto pomoc v socio-ekonomickom kontexte, ktorý je vlastný každému členskému štátu, a keďže nedošlo k harmonizácii na úrovni Spoločenstva v oblasti stanovenia zdaniteľného príjmu, stále pretrvávajú v tejto oblasti objektívne rozdiely medzi právnymi úpravami členských štátov, čo nevyhnutne spôsobuje takéto rozdiely medzi uvedenými príjemcami.

21 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné odpovedať na prvú otázku tak, že článok 21 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 4253/88 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je v rozpore s ním taká vnútroštátna daňová právna úprava, akou je článok 55 ods. 3 písm. b) prezidentského dekrétu č. 917/86, ktorá zohľadňuje subvencie poskytnuté zo štrukturálnych fondov Spoločenstva na účely výpočtu zdaniteľného príjmu.

O druhej otázke

22 Vzhľadom na odpoveď poskytnutú na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú otázku položenú vnútroštátnym súdom.

O trovách

23 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 21 ods. 3 druhý pododsek nariadenia Rady (EHS) č. 4253/88 z 19. decembra 1988, ktorým sa vykonáva nariadenie (EHS) č. 2052/88, pokiaľ

ide o koordináciu činností rozličných štrukturálnych fondov navzájom na jednej strane a ich činností s operáciami Európskej investičnej banky a ďalšími existujúcimi finančnými nástrojmi na druhej strane [*neoficiálny preklad*], zmeneného a doplneného nariadením Rady (EHS) č. 2082/93 z 20. júla 1993, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je v rozpore s ním taká vnútroštátna daňová právna úprava, akou je článok 55 ods. 3 písm. b) dekrétu č. 917 prezidenta Republiky z 22. decembra 1986, ktorá zohľadňuje subvencie poskytnuté zo štrukturálnych fondov Spoločenstva na účely výpočtu zdaniteľného príjmu.

Podpisy